

ಮುಗಿಸಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡೆನೆಂದು ಅಪ್ಪ ಬಿಗಿದ. ಬಲಗಾಲಿಟ್ಟು ಗಂಡನ ಮನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಹೋಸ್ ಮದುವನಿಗಿಯಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸತ್ಯ ಗೌಚರವಾಗಲು ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮನೆ, ಜಮೀನಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹರೆಯಿದ ಹೆಣ್ಣಾಳುಗಳ ಪ್ರಕ್ಕಿ ಇವನು ತಿನ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟವರು ಇಲ್ಲವೆಂಬಪ್ಪು ಕೆಮ್ಮೆ ಅದೇನು ವಶೀಕರಣ ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತೋಽ, ಇವನು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟವರೆಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೆ ಬಲಿ ಬಿಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎನ್ನುವ ವದಂತಿ. ಇಂತಾ ರಿಕಿನಿಗೆ ‘ಕುತ್ತಿಗೇನೊಂದು ಹಂಚೆ ಕಟ್ಟಿ’ ದಾರಿಗೆ ತರುವ ಲಾದ್ದುತ್ತದಿಂದ ಮನೆಯವರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕುಲದ ಮಾರ್ಯಾರ್ಥದೆ ಉಳಿಸೋಳುಲು ಇವಳಿನ್ನೊಂದು ಬಲಿಪಶುವನಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಗ್ನಿಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದರೆ ನಡುರಾತ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗುವದರ ಕುರಿತಾದ ಮುರ್ಮ ಕ್ರಮೇಣ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ರದಿಂದಲಾದರೂ ಸ್ನೇ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಳುಮಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇವಳಿ ಕಣ್ಣಿದ ಮೇಲೆ.

“ಇಂತೋರು ನನ್ನು ಕೆ ಮದುವೆ ಅದ್ದು?” ರಾಧ ಅವನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಳು.

“ಓ, ಯಾರೋ ಎಲ್ಲಾ ವರೆದಬಿಟ್ಟಿದಾರಾ, ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂಬತ್ತು ಸೇಸ್ಸಿ...”

“ಸತ್ಯಾನಾ, ಸುಳ್ಳಾ, ಮೋದಲು ಹೇಳಿ...”

“ಸತ್ಯಾನೇ ಅಂದೂ, ಮದುವೆ ಆಗಿ ಹೋದ್ದೇಲೆ ಪನು ಮಾಡ್ದಿ?” ಮೋಹನ ಎನ್ನುವ ಸುಂದರಾಂಗ ಉಡಾಫೆಯ ನಗು ನಷ್ಟಿದ್ದ. ರಾಧೆಯ ಮೈಮೇಲೆ ಮಳ್ಳಿಗಳೆಂದಿದ್ದಾವು. ಕೊನೆಪಕ್ಕ ತನ್ನ ವೃಭಿಕಾರವನ್ನು ಹೆಂಡಿಯಿಂದ ಮರೆಮಾಚಿ ಅವಳ ಮನಿಖಾತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಜನ್ಯವೂ ಗಂಡನಿಗಲ್ಲ. ಹೋಸ ಹೆಂಡಿ ಎನ್ನುವ ಆರ್ಕಫೆಕ್ಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

‘ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವ ದುಗಳಿ ತನಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿ ನಿಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ರಾಧ. ಗೌರಿಹಬ್ಬದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತಾರೂರಿಗೆ ಹೊರಟವಳು ಆ ಮನೆಯವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳಚಿಟ್ಟು ಕೈ ಬೀಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಲುತ್ತ ಬುಣಿ. ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷ ತೀರಿಸಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಏಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಹೋಡಿದ್ದ. ‘ಒಂದು ಮಗು ಅಯ್ಯುಂತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗುತ್ತೆ ಕಟೇ...’ ಎನ್ನುವಂತಾ ಮಾತಾಡಿ ಅಮೃನಿಂದ ಬೃಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವಳಿಗಿಂತ ಏರಡು ವರ್ಷ ಚಕ್ಕಿವನಾಗಿದ್ದರೂ ಅದಾಗ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಎಳಿಸು ಮುಜ್ಜೆ ಚಿಗುರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅಕ್ಷನ ನಿಲುವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಮಾತಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಮೂವರೆಡುರು ಏಕಾಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪ.

“ಸಾವಿರಾಗಟ್ಟೆ ಖಿರ್ಪ ಮಾಡಿ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ದಿಲ್ಲಾ? ಕೊನೆಪಕ್ಕ ಜೀವನಾಂಶ ಅಂತಾನಾದ್ದು ಕೊಡ್ಡಿ. ನಾಕು ಜನ ಹಿರೀಕರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪಂಚಾಯಿ ಮಾಡಿ...” ಅನ್ನವುದರೋಳಿಗೆ ಸಿದಿದ್ದಿದ್ದಳು ರಾಧ.

“ಅವನ ಎಂಜಲು ಬೇಡ ನಂಗೆ. ಮಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕೋಂದು ಕಟ್ಟ ಅಂತಾದ್ದೆ ಹೇಳು. ಎಲ್ಲಾದ್ದು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕುತ್ತಿನಿ.”

ಈ ಕೇಳೆಯೋಳಿಗೆ ಇದೇ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಮಧುಭಂದ್ರದ ಕನಸು ಕಂಡು ನವಿರುಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಪುಳಕಿತಗೊಂಡಿದ್ದ ಹುಡುಗಿ ಇದೇ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯ ನೆನೆದು ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟಿತಾಗಿದ್ದಳು. ಕ್ರಮೇಣ ಆಫಾತದಿಂದ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಬದುಕನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದಳು. ಮುರಿದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಒಗ್ಗುಡಿಸಲು ಪದೇಪದೇ ರಾಚಿಪಂಚಾತೀಕೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮನೆಯವರು ಮೆಟ್ಟು ಸವಸೆದ್ದೋಂದೇ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಬರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ಕಡಿದುಹೋರುತ್ತು ಸಂಬಂಧ. ಮುಗಿದುಹೋಯ್ಯು ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಕಡೆ.